

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 14Csp/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417214970
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matej Okály
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:4417214970.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Matej OKÁLY, v spore žalobcu: V. D. W., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom V. XX, XXX XX O., právne zastúpenom Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava proti žalovanému: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX S., právne zastúpenom Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29/29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, v konaní o zaplatenie 1 339,97 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.139,97 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.139,97 € od 11.12.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 13.12.2017 bola tunajšiemu súdu doručená po postúpení veci z Okresného súdu Nové Zámky žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 1.339,97 Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 11.12.2014 až do zaplatenia a tiež náhradu trov konania.

2. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.06.2014 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500062958, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500 Eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 36 mesačných splátkach po 89,65 Eur, ročná úroková sadzba úveru bola 18,03 %, predpokladaná RPMN 20,91 %, priemerná RPMN za úver 49,67 %. Z uvedeného vyplýva, že celková čiastka, ktorú mal žalovaný vrátiť bola vo výške 1.967 Eur. Na účet žalovaného bola poukázaná suma 1.450,- Eur, pričom žalovaný uhradil žalobcovi sumu 110,03 Eur. Nakoľko žalovaný úver nesplácal v dohodnutých splátkach a termínoch došlo k zosplatneniu úveru.

3. Spolu s podanou žalobou žalobca súdu doručil:

§ Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.06.2014

§ Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti V. D. W., s.r.o.

§ Doručenkú s dátumom doručenia Oznámenia o zosplatnení.

4. Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn.: 14Csp/7/2017-22 zo dňa 21.12.2017, ktorý zrušil v celom rozsahu uznesením sp. zn.: 14Csp/7/2017-44 zo dňa 10.01.2018 nakoľko žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením.

5. Žalovaný v podanom odpore cestou právneho zástupcu uviedol:

Žalobca, ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom uzavrel so žalobcom ako spotrebiteľom dňa 23.06.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mali byť zo strany žalobcu žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.500,- EUR (ďalej len „úver alebo istina“). Žalobca však hneď na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z istiny poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50,- EUR, na základe čoho tak skutočná výška úveru predstavuje sumu 1.450,- EUR. Čo sa týka samotného splácania úveru v predmetnej zmluve sa uvádza, že žalovaný - dlžník je povinný vrátiť žalobcovi - veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky spolu s odplatom za poskytnutie úveru v pravidelných 36 - ich mesačných splátkach po 53,25 EUR. Nakoľko však popri samotnej úverovej zmluve došlo medzi zmluvnými stranami k uzavretiu dohody o poskytovaní služieb, na základe ktorej je dlžník povinný platiť každomesačne veriteľovi odplatu vo výške zhruba 2,5 %, pravidelná mesačná splátka, ktorú mal žalovaný každomesačne poukázať na účet žalobcu dosahuje sumu až 89,65 EUR, na základe čoho sa tak žalovaný zaviazal žalobcovi na základe predmetnej úverovej zmluvy zaplatiť sumu až 3.227,40 EUR.

Žalovaný upriamuje pozornosť súdu na to, že na základe predmetnej úverovej zmluvy žalobca nemá nárok na žiadne plnenie nad rámec istiny poskytnutého úveru, nakoľko:

Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy):

§ 9 ods. 2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

§ písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru

§ písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

§ písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

§ § 11 ods. 1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

§ písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)

Vychádzajúc z obsahu predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že:

1) táto zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaje o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie či ide o hotovostné, alebo bezhotovostné čerpanie, jednorázové prípadne uskutočnené vo viacerých platbách a pod.,

2) predmetná zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj o celkovej výške poskytnutého úveru tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca opätovne poukazuje na to, že na základe predmetnej úverovej zmluvy mali byť zo strany žalovaného žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.500,- EUR. Nakoľko však hneď na začiatku zmluvných vzťahov bol žalovanému z istiny poskytnutého úveru zrazený poplatok za poskytnutie úveru, celková suma poskytnutého úveru predstavuje podstatne nižšiu sumu, než je uvedená v úverovej zmluve. Takýto údaj o skutočnej výške poskytnutých finančných prostriedkov však v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere preukázateľne absentuje.

3) predmetná zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu ďalej neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý má byť podľa dostupnej judikatúry určený konkrétnym dňom splatnosti poslednej splátky.

4) predmetná zmluva o revolvingovom úvere v časti úveru ani revolvingu neobsahuje údaj, resp. nečlení splátky úveru na termíny istiny, úroku a iných poplatkov tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené členenie má pre spotrebiteľa zásadný význam, ktorý bol potvrdený napr. Rozhodnutím Krajského súdu Trenčín vydané v konaní vedenom pod sp. zn.: 9Co/401/2012, v ktorom súd uviedol, že: „zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 20.10.2010 presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.

5) ďalej poukazujeme na to, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutie úveru. Odplaty za poskytnutie úveru dosahujú v prejednávanej príhode úroveň 18,03 %, čo značne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i s dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je totiž potrebné považovať dohody o výške ročnej odplaty v miere 18,03 % z poskytnutých finančných prostriedkov za dohody, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá sú ustanoveniami, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili súdy pri svojej rozhodovacej činnosti napr.:

- Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.04.2012, vydaný pod sp. zn.: 5Cdo/26/2011, v ktorom Najvyšší súd SR zaujal nasledujúce stanovisko: „nepriemeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek, pri ktorých úroky presahovali 4 a 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách.“

- Rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 07.05.2013, vydané pod sp. zn.: 6Co/138/2012, podľa ktorého: „Odvolateľ síce dôvodne poukazuje na špecifika nebankového sektoru (rizika s menej náročným zabezpečením úverov, pohodlnejšie vybavenie úveru), no podľa názoru odvolacieho súdu aj prevýšenie úrokov o 50 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami plne pokrýva obavy poskytovateľov úverov nebankového typu, najmä ak majú rovnakú povinnosť posudzovať bonitu spotrebiteľa. Prevýšenie úročenia o viac ako 50 % priemeru v bankách je už netolerovateľné a odvolací súd sa stotožňuje s prvostupňovým súdom, ktorý odmietol chrániť úroky prevyšujúce úroky v bankách o polovicu. Úroky vyššie ako polovicu oproti priemeru v bankách za porovnateľný produkt sú zvlášť v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné.“

- Rozhodnutie Okresného súdu Nitra zo dňa 03.11.2015, vydané pod sp. zn.: 9C/192/2015 - 168, v ktorom vo veci konajúci súd uvádza: „Keďže sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu a súd aplikoval spotrebiteľské právo, zaoberal sa aj otázkou neprijateľných zmluvných podmienok. Súď vychádzal zo Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach, kde je potrebné uviesť, že v danom prípade pri formulárovej zmluve, odporcovia ako spotrebiteľia sa s navrhovateľom ako dodávateľom ocitli v znevýhodnenom postavení, ktorá ich viedla k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred navrhovateľom, bez ohľadu na to, aby odporcovia mohli ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Cieľom tejto Smernice je vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Smernica ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, je uplatnený zmluvný úrok vo výške 16,89 % a RPMN 19,60 %, vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, uplatnený v rozpore s citovanou právnou úpravou, keďže dojednaná výška úroku je neprimerane vysoká.“

- Rozsudok nemeckého BGH zo dňa 13.3.1990, vydaný pod sp. zn.: AZ XI ZR 252/89, v ktorom BGH vyhlásil úver s rozdielom 12 % percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera)

Žalobca zároveň poukazuje na to, že v čase uzatvorenia zmluvy priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby za poskytnutie úveru dosahovala úroveň 10,66 %, z čoho vyplýva, že v prejednávacom prípade hodnota ročnej úrokovej sadzby prevyšuje úroveň priemernej úrokovej miery za poskytnutie úverov poskytovaných na finančnom trhu v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere o viac ako 69 % oproti priemeru, na základe čoho je potrebné dohodu o výške odplaty za poskytnutie predmetného úveru považovať za neplatnú (viď prehľad priemerných úrokových mier k predmetnej úverovej zmluve).

Podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverových zmlúv):

§ § 53 ods. 1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

§ § 53 ods. 2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

§ § 53 ods. 4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré písm. j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

§ § 53 ods. 5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

§ Žalovaný ďalej v súvislosti s určovaním odplaty za poskytnutie úveru upriamuje pozornosť na fakt, že spolu so samotnou úverovou zmluvou bola žalovanému predložená aj dohoda o poskytovaní služieb k predmetnej úverovej zmluve, na základe ktorej sa žalobca - dodávateľ zaväzuje poskytovať žalovanému - spotrebiteľovi v dohode špecifikované služby, pričom spotrebiteľ sa za tieto služby zaväzuje žalovanému každomesačne platiť odplatu vo výške zhruba 2,5 % zo sumy úveru. Takúto dohodu žalobca považuje za nekalú obchodnú praktiku ako aj neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko predmetná dohoda spôsobuje medzi zmluvnými stranami výrazný nepomer v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami, a to tým, že ukladá spotrebiteľovi povinnosť každomesačne platiť dodávateľovi za služby špecifikované v predmetnej dohode, pričom k reálnemu poskytnutiu týchto služieb nikdy nemusí dôjsť. Na základe tejto dohody tak spotrebiteľ de facto každomesačne platí za niečo, čo ani nikdy nevyužije. Žalovaný má za to, že neprijateľnosť uvedenej dohody sa prejavuje v tom, že na základe predmetnej dohody sa spotrebiteľ zaväzuje dodávateľovi platiť odplatu za poskytnutie služieb vo výške vyše zhruba 2,50 % mesačne zo sumy poskytnutého úveru, čo predstavuje vyše 30 % ročne. Pri zmluve uzatvorenej na 36 mesiacov tak na základe takejto dohody spotrebiteľ zaplatí dodávateľovi vyše 90 % sumy poskytnutého úveru. Na základe takejto dohody tak spotrebiteľ v konečnom dôsledku poukáže na účet dodávateľa okrem istiny poskytnutého úveru a odplaty za poskytnutie úveru aj sumu takmer rovnajúcu sa sume samotnej istiny poskytnutého úveru. Máme za to, že ak by žalovaný k tejto dohode nepristúpil, jeho mesačné splátky by boli buď nižšie, alebo by žalovaný mohol svoj záväzok voči žalobcovi splatiť omnoho skôr. Z uvedeného de facto vyplýva, že prostredníctvom tejto dohody sa žalovaný zaviazal splácať žalobcovi svoj záväzok vo väčšej výške, než by ho splácal bez pristúpenia k tejto dohode, resp. na základe tejto dohody sa zaviazal splácať žalovanému svoj záväzok podstatne dlhší čas, než by ho splácal bez pristúpenia k tejto dohode. Máme za to, že základným účelom predmetnej dohody o poskytovaní služieb je získanie finančného prospechu

od klientov žalobcu aj nad rámec toho, čo klienti žalobcu by boli povinní žalobcovi vrátiť bez uzavretia takejto § dohody.

Takéto konanie žalobcu je tak podľa názoru žalovaného potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku žalobcu, ako aj za neprijateľnú podmienku v zmluvnom vzťahu, nakoľko uzavretá dohoda o poskytovaní služieb spôsobuje medzi zmluvnými stranami značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ako aj tým, že táto nebola individuálne uzavretá. Individuálnosť uzavretia neosvedčuje len to, že táto bola uzavretá na samostatnom liste, podstatné je, že znenie predmetnej dohody o poskytovaní služieb žalovaný pri jej uzatváraní nemohol reálne nijako ovplyvniť, zmeniť, prípadne vylúčiť niektoré jej ustanovenie. Zo strany žalobcu došlo vo vzťahu k žalovanému pri uzatváraní predmetnej dohody len k predloženiu vopred predformulovanej dohody, do ktorej boli vpísané len osobné údaje žalovaného a percentuálna sadzba, ktorá vyjadruje odplatu, ktorú sa zaväzuje dlžník na základe tejto dohody platiť veriteľovi. Žalovaný tak má za to, že ak pri uzatváraní určitej dohody, resp. dojednávani zmluvnej podmienky niektorá zo strán nemá akúkoľvek možnosť ovplyvniť jej samotný obsah, nemôže byť ani reč o tom, že takáto zmluvná podmienka bola medzi zmluvnými stranami individuálne vyjednaná.

Uvedené tvrdenia o neprijateľnosti takejto dohody potvrdzuje aj doterajšia súdna prax, v rámci ktorej súdy v skutkovo obdobných, ak nie v totožných prípadoch určili, že takáto dohoda o poskytovaní služieb je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Z uvedenej judikatúry tak príkladmo dávame do pozornosti:

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 24.02.2016, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn.: 15Co/39/2016, v ktorom krajský súd uvádza: „Dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá v ten istý deň a pod tým istým číslom ako Zmluva o revolvingovom úvere a hoci bola uzavretá na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá v tom slova zmysle, že svedčí o slobodnej vôli dlžníka pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky, ako tvrdí odporca. Dohoda o poskytovaní služieb má povahu formulára obdobného tomu, ktorého prostredníctvom zmluvné strany uzavreli samotnú Zmluvu o revolvingovom úvere, pričom dlžníkovi (navrhovateľovi) bola predložená na podpis spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere. Nie je zrejmé, či dlžník (navrhovateľ) pochopil význam a zmysel Dohody o poskytovaní služieb, služieb, ktoré úzko a bezprostredne súvisia so Zmluvou o revolvingovom úvere, či dlžníkovi boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o jej obsahu. Uvedené okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní - že dlžník mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie aj tejto Dohody o poskytovaní služieb. Tvrdenie odporcu, že „ak by navrhovateľ nemal záujem o podpis akéhokoľvek dokumentu, potom ho podpísať nemusel“, je arbitrárne. A pokiaľ odporca poukazuje na to, že navrhovateľ mal možnosť s odporcom dohodnúť sa na zmene Dohody po jej podpise (ukončiť jej trvanie aj takýmto spôsobom), tak takáto možnosť bola viacmenej len iluzórna, keďže sám odporca v odvolaní zdôraznil, že zmena každej zmluvy je v zásade možná len (vzájomnou) dohodou zmluvných strán - teda k zrušeniu Dohody sa vyžadoval súhlas odporcu, ktorého postavenie by sa udelením takéhoto súhlasu jednoznačne zhoršilo - stratil by možnosť výberu ďalších (nemalých) platieb od dlžníka, platených nad rámec úverových splátok.

Na základe uvedeného tak žalovaný má za to, že predmetná dohoda o poskytovaní služieb je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy):

§ § 4 ods. 1) Veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

§ písm. c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,

§ písm. d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti
§ spotrebiteľského úveru,

§ písm. g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť

§ Podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy):

§ § 39 Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

§ V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1) zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy je jednou zo základných povinností veriteľa vopred informovať spotrebiteľa o zmluvných podmienkach pred uzavretím zmluvy o úvere. Žalovaný poukazuje na to, že k takému informovaniu spotrebiteľa zo strany dodávateľa pred uzavretím zmluvy nedošlo, nakoľko samotné uzatváranie zmlúv prebiehalo tak, že zo strany dodávateľa bola spotrebiteľovi predložená vopred predformulovaná úverová zmluva spolu s inými listinami k tejto zmluve, pričom spotrebiteľovi nebol poskytnutý dostatočný priestor na jej preštudovanie, oboznámenie sa s jednotlivými parametrami úverov a vyhodnotenie výhodnosti tohto úverového produktu. Máme zato, že takéto konanie žalobcu je nutné považovať za závažné porušenie ustanovenia § 4 ods. 1) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko žalobca nielenže neinformoval o základných náležitostiach úverov spotrebiteľa vopred a včas, ale daný priestor na preštudovanie si podmienok mu neposkytol ani pri samotnom uzatváraní zmluvy.

§ Vzhľadom na to je zrejmé pochybenie veriteľa, ktorý nedodrжал jeho základnú povinnosť § umožniť spotrebiteľovi byť informovaný o podmienkach právneho vzťahu, ktorý má na základe tejto zmluvy vzniknúť, a teda veriteľ porušil najzákladnejšie právo spotrebiteľa, a to právo spotrebiteľa na informácie, čo je v jednoznačnom rozpore so zákonom a v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné vyvodiť záver o absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere.

Žalovaný zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že v bode 6 predmetnej zmluvy ako aj v Oznámení veriteľa o schválení úverov dlžníkovi k predmetnej zmluve o revolvingovom úvere žalobca uvádza, že hodnota RPMN dosahuje hodnotu 20,91 %. Takého ustanovenia je potrebné považovať za nekalú praktiku žalobcu, nakoľko v skutočnosti výška RPMN dosahuje úroveň 83,29 % (viď výpočet skutočnej hodnoty RPMN k tejto zmluve). Podľa názoru žalovaného žalobca úmyselne vo svojich zmluvách, ktoré predkladá neinformovaným spotrebiteľom, uvádza nižšie hodnoty RPMN, nakoľko neinformovaný spotrebiteľ bez príslušného vzdelania ich výšku nevie posúdiť a výhodnosť poskytovaných úverov posudzujú práve podľa takýchto údajov. Ak by žalobca v predmetných zmluvách uviedol skutočnú výšku RPMN, mnoho spotrebiteľov by s ním zmluvu neuzavrelo. Takýmito praktikami sa žalobca snaží účelne získať majetkový prospech od svojich klientov.

Podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy):

§ § 9 ods. 2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

§ písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

§ § 11 ods. 1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

§ písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

§ Žalovaný opätovne poukazuje na to, že v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere je uvedená hodnota RPMN v sadzbe 20,91 %, pričom v skutočnosti hodnota RPMN dosahuje podstatne vyššiu úroveň (83,29 %), než je uvedené v úverovej zmluve. Z uvedeného tak vyplýva, že údaj o hodnote RPMN v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere je uvedený nesprávne a v neprospech spotrebiteľa, čo ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

6. Dňa 14.02.2018 bolo tunajšiemu súdu cestou e-mailovej adresy doručené podanie žalovaného označené ako „Vyjadrenie žalovaného doplnenie podania zo dňa 02.01.2017“, pričom súd na toto podanie pri svojom rozhodovaní neprihliadol, nakoľko toto podanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, avšak žalovaný v zákonom stanovenej lehote dodatočne toto podanie nedoručil v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu.

7. K podanému odporu sa cestou právneho zástupcu vyjadril žalobca a to podaním zo dňa 09.04.2018.

8. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

10. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

11. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

14. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi stranami konania bola uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá má nepochybne charakter spotrebiteľskej zmluvy. V konaní je nesporné, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.450,- Eur, nakoľko na účet žalovaného bola zaslaná predmetná suma, čo žalovaný v podanom odpore, dokonca ani vo vyjadrení zo dňa 14.02.2018 nijako nespochybnil. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu 110,03 Eur, pričom ani túto skutočnosť na základe vyjadrení strán súd nepovažuje za spornú. Nakoľko je taktiež nesporné, že žalovaný úver nesplácal v dohodnutých splátkach, súd považuje žalobu za dôvodne podanú a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.339,97 Eur, čo predstavuje neuhradenú sumu úveru žalovaným, t.j. 1450 Eur - 110,03 Eur.

16. Súd sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného uvedenými v podanom odpore proti platobnému rozkazu, nakoľko sa žalobca podanou žalobou domáhal len vrátenia tej peňažnej čiastky, ktorú žalobcovi preukázateľne poskytol. Žalobca sa v tomto konaní nedomáhal ani zaplatenia úrokov za poskytnutý úver a ani zmluvnej pokuty. Nevrátením poskytnutej čiastky žalobcovi, by tak na strane žalovaného došlo podľa názoru súdu k bezdôvodnému obohateniu.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Súd taktiež priznal žalobcovi i úroky z omeškania od 11.12.2014, a to v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka v zákonnej výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., keďže došlo k zosplatneniu úveru, pričom oznámenie o zosplatnení bolo doručené žalovanému dňa 24.11.2014, žalovaný mal uhradiť sumu do 15 dní odo dňa doručenia, pričom nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania, t.j. 11.12.2014.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku pričom priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v celom rozsahu, pretože mal žalobca úspech v celom svojom uplatnenom nároku. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.